

a. Den ændring i lov om realkreditinstitutter, der foreslås — hvorefter adgangen til at forøge lånegrænsen for realkreditlån med statslig eller kommunal garanti til 90 pct. ophæves, således at grænsen for fremtiden vil blive 75 pct. for institutioner og 80 pct. for boliger — betyder for *kommunerne*, der efter bistandsloven har pligt til at tilvejebringe de pågældende institutioner og boliger, *en forøgelse af behovet for kapital, tilvejebragt på anden måde end gennem realkredit, på godt 100 mill. kr. årligt.*

b. Som forudsætninger for beregningerne af dette øgede kapitalbehov er anvendt de oplysninger om udviklingen til og med 1980, som er anført i socialstyrelsens „Redegørelse om udbygningsplaner 75“, udgivet i september 1975.

Om beregningerne oplyses:

For *daginstitutioner for børn og unge* ventes, med en udgift pr. plads på ca. 26.000 kr. og en gennemsnitlig tilvækst på 7.600 pladser årligt, en gennemsnitlig årlig investering af størrelsesorden 200 mill. kr. eller et øget kapitalbehov på 30 mill. kr. ud over mulig realkredit.

For *alderdomshjem og plejehjem* påregnes en gennemsnitlig vækst på knap 1.300 pladser pr. år, ret ujævnt fordelt over 5-års perioden. Såfremt ca. 30 pct. placeres i hovedstadsområdet, vil dette svare til en anskaffelsessum i landsgennemsnit. på ca. 275.000 kr. pr. plads eller i alt ca. 357,5 mill. kr. eller et øget kapitalbehov på ca. 54 mill. kr. ud over mulig realkredit.

For *kommunale pensionistboliger* (boligsikringslovens § 16) og *beskyttede boliger* (bistandslovens § 79, stk. 2) påregnes en gennemsnitlig årlig vækst på henholdsvis 200 og 800 boliger. Med en gennemsnitlig anskaffelsessum på 230.000 kr. pr. bolig svarer dette til ca. 230 mill. kr. eller et øget kapitalbehov på 23 mill. kr. ud over mulig realkredit.

c. Det foreslåede *bortfald af adgangen til at yde rentesikring til visse, specielle institutioner* kan indebære besparelser for staten og modsvarende merudgifter for kommunerne, når sammenlignes med det bestående, men kun i beskedent omfang, og forslaget indebærer alene, at det samlede tab ved institutionernes drift fordeles på staten og kommunerne, således som det er forudsat i den øvrige lovgivning.

d. Udgiften for det offentlige til *beboerindskudslån* efter lovens kap. XI til *boliger og hjem for ældre*, der ikke omfattes af bistandsloven, kan ventes forøget i forhold til stigningen i „eget indskud“ fra 10 pct. til 20 pct. En sådan forøgelse vil ikke ske i de tilfælde, hvor kommunen udlåner eller garan-

terer for en belåning, der svarer til denne stigning, og behov for indskudslån vil slet ikke være til stede i tilfælde, hvor kommunen — som den har mulighed for — udlåner eller garanterer for en belåning svarende til hele anskaffelsessummen. Såfremt der på denne baggrund — efter et meget forsigtigt skøn — bliver tale om indskudslån til 20 pct. af boligtagerne, vil der inden for lovforslagets årlige ramme i § 73, stk. 4 på 60 mill. kr. blive tale om en gennemsnitlig årlig *forøgelse på ca. 1,2 mill. kr.*, fordelt med *0,8 mill. kr. til staten og 0,4 mill. kr. til kommunerne.*

e. Som følge af *rentesikringens bortfald* for fremtidigt byggeri af pensionistboliger og beskyttede boliger *forøges kommunernes bruttodriftsudgifter* det første år for en årgang under forudsætning af en effektiv rente på 13 pct. p.a. med knap 13 mill. kr., hvoraf halvdelen vil blive refunderet af staten efter bistandsloven.

f. *Statens udgift til rentesikring* efter forslaget § 73 vil med fuld udnyttelse af rammen svare til den nuværende udgift eller *ca. 3,8 mill. kr. det første år for en årgang.* Dette er ca. 0,4 mill. kr. mere end hvad F. 181 1974-75, 2. samling, ville medføre.

Lovforslagets administrative virkninger.

Lovforslagets regler i kap. IX om boliger for unge under uddannelse vil med en integration af hovedparten af fremtidigt byggeri af sådanne boliger i det almennyttige boligbyggeri medføre mindre administration i boligministeriet — navnlig efter bygge-riets afslutning — end ved et fortsat egentligt kollegiebyggeri efter de gældende regler.

Også indskrænkningen i lovforslagets kap. X af de institutionsarter, hvortil statsstøtte kan ydes efter lov om boligbyggeri, skulle indebære en vis administrativ lettelse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Til § 60.

Bestemmelsen åbner mulighed for både at yde støtte til boliger integreret i det almennyttige byggeri og til egentlige, traditionelle kollegieboliger. Af de almindelige bemærkninger til kapitlet fremgår, at hovedvægten bør lægges på integrerede boliger, jfr. også § 65, stk. 1. Der bør sigtes mod en fordeling af boligerne med $\frac{4}{5}$ som integrerede og $\frac{1}{5}$ i kollegier.

Boliger for uddannelsessøgende med statsstøtte forudsættes normalt tilvejebragt ved nybyggeri, men i særlige tilfælde, f. eks. hvor særligt egnede